

V. 2.
 A véderő törvényjavaslat 43.§-a megismételte az 1888-évi XVIII. tc.-nek azt a rendelkezését, amely szerint különös körülmények közt a tartalékosok első évfolyama és a póttartalékosok legifjabb három évfolyama tényleges szolgálatra behívhatók.

Részemről ezzel kapcsolatban a §-nak a következő kiegészítését javasoltam. " Az 1888:XVIII.tc.-ben jelzett különös körülményül nem tekinthető az, hogy az országgyűlés valamelyik háza a kormánynak valamely évre az ujoncmegajánlást megtagadja."

Nézetem ugyanis az volt, hogy az 1888:XVIII. tc. jelzett rendelkezése ilyen esetben az országgyűlés ujoncmegajánlási jogát illuzóriussá teheti. Székely miniszter azonban e javaslatomat nem fogadta el s az átírat fogalmazványából törölte.

A véderő törvényjavaslat ellen folytatott obstrukció alkalmával 1912. január hó 22.-én a költségvetés tárgyalásakor mondott beszédében gr. Apponyi Albert kijelentette, hogy ő és pártja hajlandó az obstrukciót bizonyos feltételek mellett abbahagyni. Ezek között szerepelt az országgyűlés ujoncmegajánlási jogának biztosítása. gr. Khuen-Héderváry miniszterelnök a feltételt 1912. II. 15.-én teljesíthetőnek nyilvánította. Hogy ez mikép történjék, annak a megoldása az igazságügyminisztérium s abban az én feladatom lett. Én természetesen a fentjelzett törlött záradék kimondását ajánlottam s azt Khuen-Héderváry miniszterelnök el is fogadta, de nem mint a törvénybe felveendő rendelkezést, hanem mint az országgyűlés mind a két háza által kimondandó határozatot / rezolúciót / 1912. II. 24.-én *startott beszédében*

Ferencz József király azonban ebbe nem egyezett bele s ez a Khun-Héderváry kormány bukását okozta / "rezolúciós krízis", / 1912. IV. 17.-én.

A jelzett nyilatkozatok a vonatkozó Országgyűlési Kötetben, illetőleg Helyi- és Napi-Újságokban megtalálhatók.

Dobner